

Analysis of Cervical Cytology, Colposcopy and Biopsy Results

Servikal Sitoloji, Kolposkopi ve Biyopsi Sonuçlarının Analizi

Kolposkopi Sonuçları / Results of Colposcopy

Nicel Tasdemir¹, Cem Celik¹, Remzi Abali¹, Meltem Oznur², Eren Akbaba³

¹Namık Kemal University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Tekirdağ,

²Namık Kemal University, Faculty of Medicine, Department of Pathology, Tekirdağ,

³Mugla Sıtkı Kocman University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Muğla, Türkiye

Özet

Giriş: Servikal kanserin taramasının uygun popülasyona düzenli şekilde uygulanması ile kanser sıklığı ve mortalitesi belirgin olarak azalmıştır. Tarama programı çerçevesinde hastaların %5'inde ileri tetkik gerekmektedir. İleri değerlendirmede en sık kullanılan yöntem de kolposkopidir. Bu çalışmada merkezimizde gerçekleştirilen kolposkopi işlemlerinin sonuçları, sitoloji ve doku biyopsileri ile birlikte değerlendirilmiştir. **Gereç ve Yöntem:** Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, kadın hastalıkları ve doğum polikliniğinde gerçekleştirilen 190 kolposkopi işlemi retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların kolposkopi endikasyonları ve sonuçları, smear sonuçları ve biyopsi sonuçları değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Hastaların yaş ortalaması 42.8 ± 10.4 idi. Hastaların 44'ü (%23.2) menopozdayken, 146'sı (%76.8) premenopozaldı. Sigara kullanan hasta sayısı 51 (%26.8)'di. Hastaların 42'sine (%22.1) servikste lezyon izlenmesi nedeniyle kolposkopi yapıldı. Diğer hastalara ise anormal smear sonucu nedeniyle kolposkopi uygulandı. Hastaların 49 (%25.8)'unda kolposkopi negatifti. Alınan biyopsilerin sonucunda; 153 (%80.5) hastada displazi saptanmazken, 17 (%8.9) CIN 1, 9 (%4.7) CIN 2, 7 (%3.7) CIN 3, 2 (%1.1) in situ skuamoz karsinom, 2 (%1.1) skuamoz karsinom saptandı. Kolposkopisinde lezyon saptanmayan 49 hastadan alınan rastgele biyopsilerde 1 hastada CIN 3, 2 hastada CIN 2 saptandı. Bu 3 hasta, kolposkopisi negatif olan hastaların %6.1'ini oluşturmaktaydı. Serimizde kolposkopinin CIN2 ve üzeri lezyonları saptamadaki duyarlılığı %85'dir. **Tartışma:** Serviks kanseri tarama programının temel hedefi CIN 3 vakalarını tespit edilmesidir. Bulgularımız, güncel literatürde belirtilen, kolposkopide patolojik bulgu saptanmayan, özellikle smear sonucu HSIL veya ASC-H gibi yüksek displazi riski taşıyan hasta gruplarında, servikal biyopsi alınmasının kolposkopinin sensitivitesini yükseltebileceği hipotezini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler

Kolposkopi; Displazi; Serviks Kanseri; Serviks Kanseri Taraması

Abstract

Aim: Cervical cancer incidence and mortality have been significantly reduced by the regular and population based application of cervical cancer screening programme. Five percent of patients in screening programme need to be treated with further diagnostic tools. The most commonly used technique for further evaluation is colposcopy. In this study we evaluated the results of colposcopy procedure, which had been carried out in our clinical setting, together with the cytology and tissue biopsy results. **Material and Method:** One hundred ninety colposcopy procedures, which had been carried out in gynecology clinic of Namık Kemal University Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, were evaluated retrospectively. Colposcopy indications and results, cytology results and biopsy results were evaluated. **Results:** The mean age of the population was 42.8 ± 10.4. Forty-four (23.2%) of patients were postmenopausal and 146 (76.8%) were premenopausal. The 51 (26.8%) patients were smoking. Colposcopy indication for 42 (22.1%) patients was visible lesions on the cervix. Colposcopy indication for the rest of the population was abnormal cervical smear results. Colposcopy was negative for the 49 (25.8%) patients. The biopsies revealed no dysplasia for 153 (80.5%) patients, CIN 1 for 17 (8.9%) patients, CIN 2 for 9 (4.7%) patients, CIN 3 for 7 (3.7%) patients, in situ squamous carcinoma for 2 (1.1%) patients, squamous carcinoma for 2 (1.1%) patients. Random biopsies from colposcopy negative patients revealed CIN 3 for 1 patient and CIN 2 for 2 patients. These 3 patients represented 6.1% of colposcopy negative patients. The sensitivity of colposcopy for detecting CIN 2 and higher-grade lesions were 85 % in our study. **Discussion:** The main goal of the cervical screening programme is to detect CIN 3 lesions. Our results supports recent findings in literature suggesting random cervical biopsies in colposcopy negative patients, especially in patients who have risk for high-grade dysplasia in their cervical smear such as HSIL or ASC-H, should be done to improve sensitivity of colposcopy.

Keywords

Colposcopy; Dysplasia; Cervix Cancer; Cervix Cancer Screening

DOI: 10.4328/JCAM.2822

Received: 16.09.2014 Accepted: 13.10.2014 Printed: 01.06.2015 J Clin Anal Med 2015;6(suppl 3): 267-70

Corresponding Author: Nicel Taşdemir, Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Altınova, 59100, Tekirdağ, Türkiye. GSM: +905058198668 F.: +90 2822610310 E-Mail: nicelta@gmail.com, ntaşdemir@nku.edu.tr

Giriş

Serviks kanserinin displazi zemininde gelişmesi ve bu displazi aşamasındaki lezyonların da tarama testleri ile erken tanısının mümkün olması, bu hastalığın erken tanısı için önemli bir avantaj teşkil etmektedir. Taramanın uygun popülasyona yeterli düzeyde uygulanması kanser sıklığını ve mortaliteyi belirgin olarak azaltmaktadır [1, 2]. Amerika Birleşik Devletleri'nde, servikal kanser taraması öncesi serviks kanseri kadınlarda kanser nedeni ölümlerin en önemli nedeni, günümüzde 14. Sıraya kadar gerilemiştir [3].

Amerikan kanser cemiyetinin 2002'de yayınladığı kılavuzda servikal sitoloji temel tarama yöntemi olarak önerilmektedirken, 2012'de yayınlanan güncel kılavuzda servikal sitolojiye ek olarak human papilloma virüs (HPV) DNA testine de önem verilmektedir [4, 5]. HPV testinin kullanımı, hastalık teşhis oranını arttıran, tarama sıklığının da azalmasını sağlamıştır. Servikal kanser tanısı alan kadınların %50'sine hiç tarama yapılmamış hastalarken, %10'una son 5 sene içinde servikal kanser taraması yapılmıştır [5]. Tarama programına alınan hastaların %5'inde ileri tetkik gerektiren servikal patoloji saptanmaktadır [6]. Kolposkopi, anormal tarama bulguları olan hastalarda, serviksi daha yakından gözlemleyip, yönlendirilmiş doku biyopsisi alabileceğimiz, en sık kullandığımız ileri inceleme yöntemidir.

Bu makalede çeşitli endikasyonlarla kolposkopiye refere edilmiş olan hastaların, patoloji tanıları ile smear ve kolposkopi sonuçları arasındaki ilişki incelenmiştir.

Gereç ve Yöntem

Çalışmamızda, Aralık 2010 ile Haziran 2014 tarihleri arasında Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi, Kadın Hastalıkları Polikliniğine dış merkezlerden patolojik sitoloji bulguları veya şüpheli servikal lezyonlar nedeniyle yönlendirilmiş olan veya kliniğimizde bu patolojilerin tespit edildiği, bu nedenlerle kolposkopi uygulanan hastaların verileri retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmaya 190 hasta dahil edilmiştir. Hastalardan alınan servikal yaymalar Bethesda sistemine göre değerlendirilmiş ve rapor edilmiştir. Yaymalarda endoservikal hücrelerin izlenmesi yaymanın yeterliliğinin göstergesi olarak kabul edilmiştir. Servikal smear sonucunda; Atipik skuamoz hücreler, önemi bilinmeyen (ASCUS), atipik glandüler hücreler, önemi bilinmeyen (AGUS), düşük dereceli servikal intraepitelyal lezyon (LGSIL) ve yüksek dereceli servikal intraepitelyal lezyon (HGSIL), atipik skuamoz hücreler, yüksek dereceli lezyonun ekarte edilemediği (ASC-H) olarak rapor edilen hastalar kolposkopiye yönlendirildi. Yine serviksinde lezyon izlenen hastalara da kolposkopi uygulandı.

Kolposkopik muayeneler 40 kat büyütme özelliğine sahip, dijital bir ekrana bağlı, yeşil filtre özelliğine sahip, binoküler Olympus OCSS-BA marka kolposkop ile gerçekleştirildi. Serviks serum fizyolojik ile yıkandıktan sonra atipik damarlanma açısından ye-

şil filtre ile tarandı, patolojik bulgular not edildi. Sonrasında %3 konsantrasyonda asetik asit servikse uygulandı. Bir dakikalık uygulama sonrası serviks aseto-white görünüm açısından tarandı ve patolojik bulgular not edildi. Sonrasında Lugol solüsyonu ile serviks boyanarak, Lugol tutulumu olmayan alanlar not edildi. Aseto-white alanlar, atipik damarlanma alanları ve iyot tutmayan alanlardan punch biopsiler alındı ve patolojiye gönderildi. Patolojik görünüm saptanmayan hastalardan da kontrol biyopsi (non-directed biopsy) alınarak patolojiye gönderildi. Biyopsi sonuçlarından en yüksek dereceli lezyon, hastanın patoloji sonucu olarak değerlendirilmiştir.

Hastaların yaşları, obstetrik öyküleri, özgeçmiş ve soygeçmiş özellikleri, menopozal durumları, önceki smear sonuçları ve kolposkopi sırasında alınan biyopsilerin sonuçları kaydedildi.

Veriler SPSS 20 istatistik yazılımı kullanılarak analiz edildi. Nominal değişkenler olgu sayısı ve yüzde olarak belirtilirken, tanımlayıcı değişkenler ortalama ± standart sapma olarak belirtildi.

Bulgular

Çalışmada 190 hastaya yapılan kolposkopi sonuçları incelendi. Hastaların yaş ortalaması 42.8 ± 10.4 idi. Hastaların ondördü (%7.4) nullipar, 44'ü (%23.2) primipar, 132'si (%69.5) multipardı. Ortanca gebelik sayısı 3 (0-13), ortanca parite sayısı 2 (0-11) olarak izlendi. Hastaların 44'ü (%23.2) menopozdayken, 146'sı (%76.8) premenopozaldi. Sigara kullanan hasta sayısı 51 (%26.8)'di.

Hastaların 42'sine (%22.1) servikste lezyon izlenmesi nedeniyle kolposkopi yapıldı. Kolposkopi endikasyonu yaratan anormal smear sonuçlarının dağılımı ise ASCUS; 85 (%44.7), AGUS; 2 (%1.1), LSIL; 45(23.7), HSIL; 7(3.7), ASC-H; 9 (%4.7) idi. Hastaların 49 (%25.8)'unda kolposkopi negatifti. Otuz beş (%18.4) hastada aseto-white alan, 8 (%4.2) hastada Schiller pozitif alan, 98 (%51.6) hastada hem aseto-white hem schiller pozitif alan saptandı. Alınan biyopsilerin sonucunda; 153 (%80.5) hastada displazi saptanmazken, 17 (%8.9) CIN 1, 9 (%4.7) CIN 2, 7 (%3.7) CIN 3, 2 (%1.1) in situ skuamoz karsinom, 2 (%1.1) skuamoz karsinom saptandı. CIN 2 ve üstü rapor edilen hasta sayısı ise 20 (%10.5) idi. Servikste lezyon izlenmesi nedeni ile yapılan kolposkopi sonrasında yapılan biyopsilerin sonucunda; 38 hastada displazi saptanmazken, 1 hastada CIN 1, 1 hastada CIN 2, 1 hastada CIN 3, 1 hastada da skuamoz karsinom saptanmıştır. Hastaların kolposkopi bulguları ile biyopsilerinin patolojik bulgularının arasındaki ilişki tablo 1'de sunulmuştur. Hastaların kolposkopi sırasında izlenen patolojik alanların sayısı değerlendirildiğinde, hastaların 51 (%26.8)'inde patolojik alan saptanmamışken, 6 (%3.2)'sında serviksın tamamında patoloji izlenmekteydi (Tablo 2). Hastaların 28 (%14.7)'sinde bir alanda, 32 (16.8)'sinde iki alanda, 28 (%14.7)'inde üç alanda, 45 (%23.7)'inde 4 ve daha fazla alanda patolojik kolposkopi bulgusu saptandı (Tablo

Tablo 1. Kolposkopi bulguları ile alınan biyopsilerin sonuçlarının karşılaştırması. (CIN: Servikal intraepitelyal neoplazi)

	n (190)	Biyopsi Sonucu					
		Displazi Yok	CIN 1	CIN 2	CIN 3	In situ Kanser	Skuamoz Kanser
Normal	49	41 (%83.7)	5 (%10.2)	2 (%4.1)	1 (%2)		
Aseto-White	35	24 (%68.6)	6 (%17.1)	3 (%8.6)	1 (%2.9)		1 (%2.9)
Schiller Pozitif	8	7 (87.5)	1 (%12.5)				
Aseto-White + Schiller Pozitif	98	81 (%82.7)	5 (%5.1)	4 (%4.1)	5 (%5.1)	2 (%2)	1 (%1)

2). Hastaların smear sonuçları ve kolposkopi eşliğinde alınan biyopsileri arasındaki ilişki tablo 3'de özetlenmiştir.

Tablo 2. Kolposkopide patoloji izlenen alanların sayısı ile biyopsi sonuçlarının karşılaştırılması. (CIN: Servikal intraepitelyal neoplazi.)

	n (190)	Biyopsi Sonucu					
		Displazi Yok	CIN 1	CIN 2	CIN 3	In Situ Kanser	Skuamoz Kanser
Kolposkopide Patoloji Saptanan Alan Sayısı	Yok	51	43 (%84.3)	5 (%9.8)	2 (%3.9)	1 (%2)	
	Tek alan	28	21 (%75)	3 (10.7)		3 (%10.7)	1 (%3.6)
	İki alan	32	27 (%84.4)	3 (%9.4)	2 (%6.3)		
	Üç alan	28	24 (%85.8)		2 (%7.1)	1 (%3.6)	1 (%3.6)
	Dört ve daha fazla alan	45	34 (%75.6)	5 (%11.1)	3 (%6.7)	1 (%2.2)	1 (%2.2)
	Tüm Serviks	6	4 (%66.7)	1 (%16.7)		1 (%16.7)	

Tablo 3. Smear sonuçları ile biyopsi sonuçlarının karşılaştırılması. (ASCUS: Atipik skuamoz hücreler, önemi bilinmeyen; ASC-H: Atipik skuamoz hücreler, yüksek dereceli lezyonun ekarte edilemediği; AGUS: Atipik glandüler hücreler, önemi bilinmeyen; LSIL: Düşük dereceli servikal intraepitelyal lezyon; HSIL: Yüksek dereceli servikal intraepitelyal lezyon; CIN: Servikal intraepitelyal neoplazi.)

	n (148)	Biyopsi Sonucu					
		Displazi Yok	CIN 1	CIN 2	CIN 3	In Situ Kanser	Skuamoz Kanser
Smear Sonucu	ASCUS	85	72 (%84.7)	7 (%8.2)	4 (%4.7)	2 (%2.4)	
	ASC-H	9	4 (%44)	1 (%11.1)	1 (%11.1)	2 (%22.2)	1 (%11.1)
	AGUS	2	2 (%100)				
	LSIL	45	36 (%80)	7 (%15.6)	1 (%2.2)		1 (%2.2)
	HSIL	7	1 (%14.3)	1 (%14.3)	2 (%28.6)	2 (%28.6)	1 (%14.3)

Tartışma

Servikal kanserin önlenmesinde toplum bazlı tarama programının önemi büyüktür. Asemptomatik preinvaziv lezyonların tanı alması, erken müdahale sonucu hastalığın mortalite ve morbiditesinde belirgin azalmaya yol açmıştır [7]. Az gelişmiş ülkelerde tarama programları uygulanmadığı için servikal kanser önemli bir sağlık problemi olarak güncelliğini korumaktadır. Servikal kansere bağlı ölümlerin %85'i bu ülkelerde meydana gelmektedir [8]. Servikal smear tek başına kullanıldığında 3 yılda bir tekrarlanması önerilmektedir [5]. Saptanan düşük dereceli displazilerin kendiliğinden gerilemesi muhtemelken, yüksek dereceli olanlar servikal kansere daha yüksek oranda ilerleyebilmektedir. Tarama programının temel hedefi CIN 3 vakalarını tespit edilmesidir [5]. Ülkemizdeki istatistiklere göre anormal smear sonucu (ASCUS, ASC-H, LSIL, HSIL, AGC, Skuamoz karsinom ve adeno karsinom) oranı %1.76'dır [8]. Bu patolojik bulguların yönetimi tarama programının amacına ulaşması için önem arz etmektedir. Kaldı ki Pap smearin sensitivitesi %30'a kadar düşebilmektedir [9, 10]. Dolayısı ile Pap smear sonucunda elde edilen patolojik bulguların kolposkopi eşliğinde alınan biyopsiler ile değerlendirilmesi gerekmektedir. HPV DNA testlerinin standartlarının belirlenmesinden ve sahip olması beklenen duyarlılık ve özgüllüğün ortaya konmasından sonra bu testler tarama kılavuzlarına girebilmiştir. Beklenen duyarlılık, CIN 2 ve üzeri lezyonları saptamak için %90, özgüllük ise %98 oranındadır [11]. Bu şartları sağlayan testlerin belirlenmesi ve klinik kullanıma tahsis edilmesi sonrası, servikal sitoloji ile beraber kullanımı gündeme gelmiştir. Fakat halen tek başına bir tarama testi olarak kullanımları önerilmemektedir [5]. Servikal sitolojiyle beraber uygulanması (co-test) veya pozitif servikal sitoloji sonrası hastanın yönetiminin belirlenmesi açısından ek test olarak, kolposkopi öncesi kullanımı söz konusudur [5].

Çalışmamızda smear sonucunda ASCUS rapor edilen hastalarda CIN 2 oranı %4.7, CIN 3 oranı %2.4 olarak gözlenmiştir. Bu oranlar ALTS(ASCUS/LSIL Triage Study)'in sonuçları ile karşılaştırıldığında daha düşük olarak izlenmektedir(%6.3 ve %5.1) [12]. Bu farkın ülkemizde yüksek riskli HPV prevalansının daha düşük olması ve ASCUS lezyonlarına eşlik etme ihtimalinin daha düşük olmasıyla açıklanabileceğini düşünüyoruz. En sık rapor edilen sitolojik bulgu olan ASCUS tanısının altından; normalden invaziv kansere kadar değişen geniş bir yelpazede tanılar çıkabilmektedir [13]. Literatürde ASCUS'ların HPV DNA bakılarak, 6 ay ara ile sitoloji tekrarı ile veya kolposkopi ile takip edilebileceği belirtilmiştir [14]. Fakat son kılavuzda smear tekrarı veya HPV DNA değerlendirilmesinin kolposkopiye tercih edilmesi önerilmektedir[5]. Bizim sonuçlarımızdaki düşük displazi oranı da smear sonucu ASCUS olarak rapor edilen

hastalarda, daha konservatif yaklaşılabileceği görüşünü desteklemektedir.

Smear sonucunda ASC-H rapor edilen tüm hastalara kolposkopi önerilmektedir. Çalışmamızda bu hastalarda %44.4 oranında CIN 2 ve üzerinde lezyon saptadık. Bu hastalardan birinde invaziv kanser yakaladık. Smear sonucu HSIL olarak rapor edilen hastalarda %71.5 oranında CIN2 ve üzeri lezyon saptadık. Bu oran literatürdeki %65-75 oranı ile örtüşmektedir [15]. Kolposkopide CIN 3 saptanan hastaların dördü de kliniğimizde takip edilmiş olup, üçüne yapılan LEEP (Loop elektrosurgical excision procedure) sonucunda ikisinde skuamoz karsinom, bir tanesinde in situ skuamoz karsinom, bir tanesinde CIN 3 rapor edilmiştir. Kolposkopisi sonucunda in situ skuamoz karsinom saptanan 2 hastaya yapılan LEEP sonucunda da in situ skuamoz karsinom rapor edildi.

Literatürde kolposkopinin de CIN 2 ve üzerinde yüksek dereceli lezyonları %30-55 oranında atlayabildiğine dair yayınlar mevcuttur [16-18]. Bu sebeple çeşitli çalışmalarda, normal kolposkopik bulgulara sahip olan olgularda rastgele biyopsilerin, özellikle yüksek dereceli Pap smear sonucu olan hastalarda, kolposkopinin atlayabileceği CIN 2 ve üzeri lezyonları yakalayabileceği savunulmaktadır [18, 19]. Biz de çalışmamızda, kolposkopisinde lezyon saptanmayan 49 hastadan alınan rastgele biyopsilerde 1 hastada CIN 3, 2 hastada CIN 2 saptadık. Bu 3 hasta, kolposkopisi negatif olan hastaların %6.1'ini oluşturmaktadır. CIN 3 ve CIN 2 tespit edilen, kolposkopi sonucu normal olan 3 hastanın da smear sonucu HSIL olarak izlenmiştir. Bu bulgularımız, duyarlılığı arttırmak için kolposkopide lezyon saptanmayan, özellikle yüksek dereceli smear sonucu olan hastalarda rastgele biyopsilerin alınmasını savunan literatürü desteklemektedir [18, 19].

Kolposkopinin sensitivitesi çeşitli meta analizlerde %54-85 ola-

rak rapor edilmiştir [12, 20]. Çalışmamızda kolposkopinin CIN 2 ve üzeri lezyon tespitindeki sensitivitesi %85 olarak saptandı. Bu yüksek sensitiviteyi yakalamamızda, negatif kolposkopi bulgusu olan hastalardan aldığımız kontrol biyopsilerin önem arz ettiğini düşünmekteyiz.

Sonuç olarak çalışmamız; güncel literatürde belirtilen kolposkopide patolojik bulgu saptanmayan, özellikle smear sonucu HSIL veya ASC-H gibi yüksek displazi riski taşıyan hasta gruplarında, servikal biyopsi alınmasının kolposkopinin sensitivitesini yükseltebileceği teorisini desteklemektedir.

Çıkar Çakışması ve Finansman Beyanı

Bu çalışmada çıkar çakışması ve finansman destek alındığı beyan edilmemiştir.

Kaynaklar

1. Peto J, Gilham C, Fletcher O, Matthews F E. The cervical cancer epidemic that screening has prevented in the UK. *Lancet* 2004;364(9430):249-56.
2. Gustafsson L, Ponten J, Zack M, Adami H O. International incidence rates of invasive cervical cancer after introduction of cytological screening. *Cancer Causes Control* 1997;8(5):755-63.
3. Siegel R, Naishadham D, Jemal A. Cancer statistics, 2012. *CA Cancer J Clin* 2012;62(1):10-29.
4. Saslow D, Runowicz C D, Solomon D, Moscicki A B, Smith R A, Eyre H J, et al. American Cancer Society guideline for the early detection of cervical neoplasia and cancer. *CA Cancer J Clin* 2002;52(6):342-62.
5. Saslow D, Solomon D, Lawson H W, Killackey M, Kulasingam S L, Cain J, et al. American Cancer Society, American Society for Colposcopy and Cervical Pathology, and American Society for Clinical Pathology screening guidelines for the prevention and early detection of cervical cancer. *CA Cancer J Clin* 2012;62(3):147-72.
6. Brotzman G L, Appgar B S. Cervical intraepithelial neoplasia: current management options. *J Fam Pract* 1994;39(3):271-8.
7. Valdespino V M, Valdespino V E. Cervical cancer screening: state of the art. *Curr Opin Obstet Gynecol* 2006;18(1):35-40.
8. Turkish Cervical Cancer and Cervical Cytology Research Group., Prevalence of cervical cytological abnormalities in Turkey. *Int J Gynaecol Obstet* 2009;106(15):206-9.
9. Keskin H L, Secen E I, Tas E E, Kaya S, Avsar A F. Servikal smear sitolojisi ile kolposkopi eşliğinde servikal biyopsi korelasyonu. *Türk Jinekolojik Onkoloji Dergisi* 2011;3:71-5.
10. Nanda K, McCrory D C, Myers E R, Bastian L A, Hasselblad V, Hickey J D, et al. Accuracy of the Papanicolaou test in screening for and follow-up of cervical cytologic abnormalities: a systematic review. *Ann Intern Med* 2000;132(10):810-9.
11. Meijer C J, Berkhof J, Castle P E, Hesselink A T, Franco E L, Ronco G, et al. Guidelines for human papillomavirus DNA test requirements for primary cervical cancer screening in women 30 years and older. *Int J Cancer* 2009;124(3):516-20.
12. Group A-L T S. Results of a randomized trial on the management of cytology interpretations of atypical squamous cells of undetermined significance. *Am J Obstet Gynecol* 2003;188(6):1383-92.
13. Kerimoglu O S, Turan T, Kayikcioglu F, Isikdogan Z, Kose M F. PAP smeardde ASC-US saptanan hastalarda yapılan kolposkopik biyopsilerin sonuçları. *Türk Jinekolojik Onkoloji Dergisi* 2009;2:35-40.
14. Wright T C, Jr., Massad L S, Dunton C J, Spitzer M, Wilkinson E J, Solomon D, et al. 2006 consensus guidelines for the management of women with abnormal cervical screening tests. *J Low Genit Tract Dis* 2007;11(4):201-22.
15. Massad L S, Collins Y C, Meyer P M. Biopsy correlates of abnormal cervical cytology classified using the Bethesda system. *Gynecol Oncol* 2001;82(3):516-22.
16. Bekkers R L, van de Nieuwenhof H P, Neesham D E, Hendriks J H, Tan J, Quinn M A. Does experience in colposcopy improve identification of high grade abnormalities? *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol* 2008;141(1):75-8.
17. Massad L S, Collins Y C. Strength of correlations between colposcopic impression and biopsy histology. *Gynecol Oncol* 2003;89(3):424-8.
18. Pretorius R G, Zhang W H, Belinson J L, Huang M N, Wu L Y, Zhang X, et al. Colposcopically directed biopsy, random cervical biopsy, and endocervical curettage in the diagnosis of cervical intraepithelial neoplasia II or worse. *Am J Obstet Gynecol* 2004;191(2):430-4.
19. van der Marel J, van Baars R, Rodriguez A, Quint W G, van de Sandt M M, Berkhof J, et al. The increased detection of cervical intraepithelial neoplasia when using a second biopsy at colposcopy. *Gynecol Oncol* 2014.
20. Mitchell M F, Schottenfeld D, Tortolero-Luna G, Cantor S B, Richards-Kortum R. Colposcopy for the diagnosis of squamous intraepithelial lesions: a meta-analysis. *Obstet Gynecol* 1998;91(4):626-31.

How to cite this article:

Tasdemir N, Celik C, Abali R, Oznur M, Akbaba E. Analysis of Cervical Cytology, Colposcopy and Biopsy Results. *J Clin Anal Med* 2015;6(suppl 3): 267-70.

Evaluation of use of the 112 Emergency Ambulance Service in Karabük City

Karabük İli 112 Acil Ambulans Hizmetleri Kullanımının Değerlendirilmesi

112 Ambulans Kullanımı / Use of 112 Ambulance

Ali Ramazan Benli¹, Murat Koyuncu², Özkan Cesur³, Ekrem Karakaya⁴, Ruhi Cüre⁵, Muhammet Kamil Turan⁶

¹Karabük University, Medical Faculty, Department of Family Medicine, ²Karabük University, Medical Faculty, Department of Emergency Medicine,

³Karabük Education and Research Hospital, Department of Pediatric Surgery,

⁴Karabük University, Medical Faculty, Education and Research Hospital, Department of Cardiology,

⁵Karabük 112 Emergency Ambulance Services, ⁶Karabük University, Medical Faculty, Genetic and Medical Biology, Karabük, Turkey

Özet

Giriş: Karabük ilinde hastane öncesi 112 acil ambulans servisinin kullanımının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Retrospektif tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışma Karabük İl Sağlık Müdürlüğü 112 acil sağlık hizmetleri (ASH) Şube Müdürlüğüne 01 Ocak-31 Aralık 2013 tarihleri arasında yapılan başvuruların geriye dönük incelemesi ile gerçekleştirildi. Bu amaçla acil çağrı formları değerlendirildi. Hastaların demografik özellikleri, ambulans kullanım nedenleri, hastaların ön tanıları, acil sağlık ekibinin olay mahalline ulaşım süresi, il dışına yapılan sevklerin nedenleri belirlendi. Tablo ve grafiklerde veriler sayı ve yüzde olarak değerlendirildi. **Bulgular:** 2013 yılı içerisinde 21.878 vaka 112 acil sağlık hizmetlerinden faydalanmak için başvuruda bulunmuştur. Başvurular en çok travma (% 15,3) için yapılırken bunu kardiyovasküler hastalıklar (KVS) (% 11,3) izlemektedir. Olay mahalline ulaşma süresi ilk 10 dakikada % 67,8 dir. İlk yarım saatte ise vakaların % 95' ine ulaşılmıştır. Ambulanslar il dışına sevkte en çok acil olmayan nedenler (n:103=%20,4) ve kardiyak hastalar (n:52=%10,3) için kullanılmıştır. **Tartışma:** 112 acil sağlık hizmetlerinin daha verimli kullanılması için gereksiz kullanımlardan kaçınılması önemlidir. İl dışı sevklerde acil olmayan durumlarda ambulansların yerine hasta nakil araçlarının kullanılması gerekmektedir. Hastane bünyesinde anjiyo ünitesinin kurulması il dışı sevk oranını azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler

112 Acil Sağlık Hizmetleri; 112 Çağrılar; Ambulans

Abstract

Aim: The aim of this study was to evaluate the use of pre-hospital emergency 112 ambulance services in Karabük city. **Material and Method:** This descriptive study all 112 emergency service utilizations were performed retrospectively between 01 January-31 December 2013. For this purpose the forms of emergency calls were evaluated. Data on demographics, reasons for using ambulance services, preliminary diagnosis, the transport time that emergency medical team to the scene of event, emergency service diagnosis and reasons for to out of province medical referrals were collected from 112 call forms and emergency service charts. **Results:** During the study period, 21.878 patients have benefited from the 112 emergency ambulance services in Karabük city. Of these, trauma (by15.3%) were the most common reason for the 112 emergency calls, followed by cardiovascular diseases (11.3%). Transport time was less than 10 minutes in 67.8% of the cases and 30 minutes in 95% of the cases, respectively. In the first half hour 95% of the cases were reached. on out-of-province. Ambulances were used by the most reasons of the non-emergency(n=103) and the second reasons of cardiac patients(n=52) on out-of-province **Discussion:** Traumas and cardiovascular diseases are the leading causes of 112 calls in Karabük city. Most of the out-of-province referrals were due to non-emergent conditions or cardiovascular diseases. Our results highlight the importance of appropriate use of 112 emergency ambulance services. Shipped out of the province instead of ambulances for non-emergency patient should be used transport vehicles. Establishment of cardiac catheterization and open-heart surgery services will reduce out-of-province referrals.

Keywords

Emergency Services; 112 Calls; Ambulance

DOI: 10.4328/JCAM.2755

Received: 30.08.2014 Accepted: 08.10.2014 Printed: 01.06.2015 J Clin Anal Med 2015;6(suppl 3): 271-4

Corresponding Author: Ali Ramazan Benli, Karabük University, Medical Faculty, Department of Family Medicine, Karabük, Turkey.

T.: +90 370415800/1706 F.: +90 3704125628 GSM: +905055152365 E-Mail: dralibenli@gmail.com